

Cenjeni gospod!

Narisala sem tudi jaz zastavico v podobah in jo Vam pošiljam.

Pozdravlja Vas

Vlasta Rudeževa.

Grad Tolsti vrh.

valnica. Radoveden sem, ako bodo naši ljubi kotičkarji pogodili, kje je skrita Dora? — Pozdravi svoje starše!

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Za danes sem Vam zopet nekaj naslikal. Gotovo bodo slike mnogim ugajale. Prosите še g. D. Humka, naj nas še nauči risati. Kdo in kje neki je ta gospod? Gotovo bi Vam ustregel, če bi naslikal kralja Matjaža, v Indiji Korandomdiji in marsikaj drugega. Prosim za kratek odgovor.

S spoštovanjem

Janez Veronik v Reki.

Kako je v Norotanu.

Dora, Dora, kje si Ti,
žoga kar na tleh leži!

Odgovor:

Ljuba Vlasta!

Kakor vidiš, priobčujem Tvojo zastavico, ki pa je pravzaprav takozvana skri-

Kadar jelša dozori,
nese gožo in cepi,
slokobedri gre župan
česen mlatit v Norotan.

Odgovor:

Ljubi Janez!

Priobčujem tudi drugo Tvojo podobo:
Pri fotografu.

Le pošlji mi kralja Matjaža, v Indiji Koromandiji in še kaj drugega! — G. Dragotin Humek je strokovni učitelj na meščanski šoli v Krškem. — S tem mu sporočam Tvojo prošnjo in prepričan sem, da ji kmalu ustrezē, saj je prijazen in postrežljiv gospod. Piši mu pa še Ti, da bo več izdal!

*

Velerodni gospod Doropoljski!

Namenila sem se, da Vam pišem kratko pisemce. Prijateljica Anica mi večkrat posodi »Zvonček«. Jako rada ga čitam, posebno pa Vaš kotiček. Tudi jaz bi rada naročila »Zvonček«, a sedaj mi še ni mogoče. Nabiram tudi kroglico iz štaniola in obrabljene poštne znamke v prid »Družbi sv. Cirila in Metoda.« Ako dovolite, Vam bom večkrat pisala. Veselilo bi me, ako dobim kmalu Vaš cenjeni odgovor.

Z odličnim spoštovanjem Vaša vdana

Ivana Golija
v Begunjah pri Cerknici.

Odgovor:

Ljuba Ivanka!

Piši mi večkrat — vselej, kadar Te je volja! Veseli me, da Ti je v mislih koristna naša šolska družba, ki jo moramo vsak po svoji moći podpirati!

*

Velespoštovani g. Doropoljski!

V začetku svojega pisanja Váš prav lepo vprašam, če smemo tudi me, ki nismo naročene na »Zvonček« Vam pisati. Zato

pa ne zamerite in oprostite moji drznosti, da Vam kar meni nič — tebi nič pišem. Če boste, čestiti gospod Doropoljski, mojo prošnjo uslušali, prosim Vas, tedaj odgovorite v »Zvončku«. Moja prijateljica je naročena nanj ter mi bo pokazala Vaš kotiček. Hočem Vam pa tudi o sebi kaj povediti. Hodim v sedmi razred k sv. Jakobu v Šolo. Učimo se mnogo lepih reči. Danes je prišel g. nadzornik pogledat, kako se kaj imamo in učimo. Vprašani sva bili moja součenka in jaz. Mene je še posebno potvalil. Izpričevalo sem imela še precej dobro. Poboljšala sem sedem reči, a dve poslabšala, namreč risanje in pisanje. Imela sem šest dve, drugo pa ene. Zdaj Vas pa prosim, da v odgovoru moje napake pravite. Za danes pa zadostuje!

Milica Sperlingova
v Ljubljani.

Odgovor:

Ljuba Milica!

Kakor vidiš, mi smete pisati tudi ve, ki niste »Zvončkove« naročnice. Seveda bi mi bilo ljubše, da bi bila tudi Ti na »Zvonček« naročena. Ali se ne more zgoditi, da ustrežeš tudi Ti moji želji, kakor ustrezam jaz Tvoji?

*

Dragi gospod Doropoljski!

Sedaj Vam hočem prvkrat nekaj vrstic napisati, ker sem čitala v »Zvončku«, da Vam pišejo tudi Šolarji iz drugih krajev. Stara sem enajst let. V Šolo hodim v II. razred. Imam še dva mlajša bratca, Stanislava in Viktorija, pa štiri večje kakor sem jaz in dve sestri. Ali bi bilo mogoče, da bi to pismo natisnili v »Zvonček«?

V Šolo hodim vsak dopoldne. Učimo se brati, računati, pisati, peti, telovaditi, krščanskega nauka in ženskih ročnih del. Najrajša se učim peti, brati in ženskih ročnih del. Sedaj je pismo dokončano! Kadar mi pade kaj več v glavo, ali Vam smem pisati?

Srčno Vas pozdravlja Vaša zvesta

Marija Hladnikova
iz Bašlja.

Odgovor:

Ljuba Marija!

Kakor vidiš, je mogoče, da pride Tvoje pismo v »Zvonček«, in kadar ti »pade kaj več v glavo« — kakor praviš sama, le sedi in mi zopet piši! Na posebnem listku me vprašuješ, koliko stane »Zvonček«? Tega Ti pač ni treba posebe praviti. Na drugi in tretji strani ovitka vsake številke vidiš to napisano. Poglej!